

עמ"ת 51705/05/19 - אלכסי רוברט נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 51705-05-19 רוברט(עציר) נ' מדינת ישראל

בפני	כבוד השופטת שושנה ליבוביץ
עורר	אלכסי רוברט (עציר)
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. ערר על החלטת בית המשפט השלום בירושלים (כב' השופט יהושע צימרמן) מיום 19.5.19 במ"ת 394331-04-19 בה הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים הפליליים נגדו.
2. מעובדות כתב האישום עולה כי העורר החזיק לכאורה בסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 230 גרם וכן בסם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 334.4 גרם שלא לצריכה עצמית. הוא מכר לכאורה מנות מהסם במספר הזדמנויות לאנשים שונים (8 עסקאות בהן נמכרו לכאורה הסמים לשלושה אנשים וביניהם קטין). המכירות בוצעו דרך אפליקציית "טלגרם".
3. העורר לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה לגבי אישומים 1 ו-4. לגבי אישומים 2 ו-3 נקבע כי קיימות ראיות לכאורה, אם כי עוצמתן חלשה יותר. עוד נקבע כי קיימת עילת מסוכנות סטטוטורית. בית המשפט קמא הורה על קבלת תסקיר שירות מבחן בעניינו של העורר לצורך בחינת חלופת מעצר (החלטת כב' השופטת סיגל אלבו מיום 22.4.19).
4. בתסקיר שהתקבל סקר שירות המבחן את קורותיו של העורר והעריך כי קיים סיכון משמעותי להמשך מעורבות שולית והפרות מצדו. שירות המבחן בחן את המפקחות המוצעות וסבר כי אין מתאימות לצורך הצבת גבולות לעורר במסגרת חלופת מעצר ביתית וכן כי הן יתקשו להוות עבורו דמויות סמכותיות. שירות המבחן התרשם כי העורר בעל יכולת למניפולטיביות והסתרה, כולל מהמפקחות המוצעות, הוא מכחיש כל בעייתיות במצבו ואינו ער לצרכיו הטיפוליים. במצב דברים זה, ונוכח הסיכון העולה מהמעשים המיוחסים לו, עמדתו הייתה שהעורר אינו מתאים לחלופת מעצר ביתית ולפיכך לא הומלץ על שחרורו.
5. בהתבסס על מסקנות התסקיר קבע בית משפט קמא כי אין מקום לסטות במקרה דנן מהכלל שלפיו בעבירות מהסוג הנדון אין להסתפק בחלופת מעצר. בית המשפט קמא ציין כי ניתן להפעיל את אפליקציית

טלגרס גם מהבית ובנסיבות אלה הצורך בפיקוח מתאים חשוב במיוחד.

6. לטענת בא כוח העורר, לא היה מקום לאמץ את מסקנות תסקיר שירות המבחן לגבי חוסר התאמתן של המפקחות המוצעות מבלי שבית המשפט יתרשם מהן תחילה באופן בלתי אמצעי. המלצת שירות המבחן אינה מהווה הכרעה שיפוטית. על בית המשפט קמא היה לראיין אותן ולבחון באופן עצמאי את התאמתן לשמש כמפקחות. בא כוח העורר הוסיף וטען כי בחלופה שהוצעה יש לאיין את מסוכנתו של העורר גם בשים לב לכך שמעצר הבית הוא בחיפה בבית אמו של העורר, רחוק מהזירה בו בוצעו המעשים המיוחסים לו. כמו כן ניתן היה להדק את חלופת המעצר על ידי איסור גישה לאמצעי תקשורת. ממילא, בהיותו עצור במעצר בית, לא יוכל העורר לפעול להעברת הסם ללקוחות. עוד צוין כי העובדה שהעורר לא נמצא בשל לטיפול אינה שוללת את האפשרות של שחרורו לחלופת מעצר. המשיבה, לעומת זאת, סברה כי אין מקום להתערב בהחלטת בית משפט קמא אשר מיישמת כראוי את ההלכות שנקבעו בעניין עבירות של סחר בסמים.

7. לאחר שעיינתי במסמכים ושמעתי את טיעוני הצדדים מסקנתי היא כי דין הערר להידחות.

כאשר מדובר בעבירות סמים הכלל הוא, כי רק במקרים חריגים ויוצאי דופן ניתן יהיה להפיג את חזקת מסוכנות באמצעות חלופת מעצר. בענייננו, בית המשפט קמא בחן את מכלול השיקולים שעמדו לפניו וסבר כי נסיבות המקרה אינן מצדיקות סטייה מכלל זה. איני סבורה כי נפל פגם בהחלטתו.

מעובדות כתב האישום עולה כי עסקאות הסחר המיוחסות למשיב בוצעו בפרק זמן קצר ובתדירות גבוהה יחסית. דפוס זה יש בו כדי להעיד על מסוכנות משמעותית. כמו כן, שירות המבחן התרשם כי המפקחות המוצעות יתקשו להציב לעורר גבולות ולהוות עבורו דמויות סמכותיות. ברי כי בית המשפט אינו מחויב להמלצות שירות המבחן. עליו לשקול באופן עצמאי את חלופת המעצר המוצעת. עם זאת, כפי שנקבע בפסיקה באופן חוזר ונשנה, יש ליתן משקל משמעותי לעמדת שירות המבחן שכן עורכי התסקיר הם אנשי מקצוע מיומנים שלהם המומחיות והניסיון הנדרשים לצורך בחינת התנהגותו של הנאשם העומד לפנייהם. מטעם זה, ככלל, נדרשים שיקולים כבדי משקל לסטייה מהמלצה שלילית שלו, וכאלה אינם קיימים בענייננו.

מעבר לאמור, איני סבורה כי התרשמות בלתי אמצעית של בית המשפט קמא מהמפקחות המוצעות הייתה מועילה במקרה דנן. התרשמות שירות המבחן לא נבעה חלילה מפגמים שמצא באישיותן. להיפך. התרשמותו הייתה כי מדובר בנשים נורמטיביות ואף צוין כי אחותו של העורר עושה רושם של צעירה חיובית אשר מתנהלת באופן יציב בחייה. עמדת שירות המבחן התבססה על קשיים שאבחן באישיותו של העורר מצד אחד ויחסן של המפקחות המוצעות כלפיו מצד אחר. שירות המבחן העריך כי העורר אינו ער לצרכיו הטיפולים והוא בעל יכולת

מניפולטיבית והסתרה גם מהן. כמו כן התרשמותו הייתה כי המפקחות המוצעות מפגינות הזדהות עם העורר וממעטות בקשיו. שילוב זה של נסיבות הוביל לעמדתו שלפיה לא יעלה בידן להציב לו גבולות. ספק אם התרשמות בלתי אמצעית של בית המשפט קמא מהמפקחות המוצעות הייתה מועילה לצורך אבחנה בדינמיקת היחסים בין לעורר. כמו כן ברי כי לא היה בכך כדי להועיל לצורך התרשמות מאישיותו של העורר.

8. הבריא התיכון בחלופת מעצר בעבירות מהסוג הנדון, אשר ניתן לבצען כמעט מכל מקום באמצעות שימוש באמצעים טכנולוגיים, הוא הפיקוח האנושי. לפיכך אין די בריחוק הגיאוגרפי של מקום מעצר הבית ממקום ביצוע העבירות. אף אין די בהידוק חלופת המעצר על ידי איסור נגישות לאמצעי תקשורת. בהעדר פיקוח אנושי מתאים, לא ניתן במקרה דנן לאיין את מסוכנותו של העורר באמצעות חלופת המעצר שהוצעה.

9. התוצאה היא, שהערר נדחה.

המזכירות תמציא העתק מההחלטה לכלא גבעון. שב"ס ימציא את ההחלטה לעורר.

ניתנה היום, י"ט אייר תשע"ט, 24 מאי 2019, בהעדר הצדדים.